

מינה, ארישא קאי.

של משנתנו סובר כרבי אליעזר.

שמע מינה. אלא ודאי מוכח שהולך על הרישא, ונשאר הראיה הזאת.

דתנן שנינו במשנה לקמן [ס א]: **אין עושין חלל תחת רשות הרבים בורות שיחין ומערות,** אסור לעשות חלל תחת קרקע של רשות הרבים ולחפור שם בורות שיחין ומערות, שחוששין שמא תתמוטט הקרקע של רשות הרבים, כיון שיש חלל מתחתיה.

מתניתין:

אילן שהוא נוטה לרשות הרבים, שענפיו נופלים לרשות הרבים, **קוצץ כדי שיהא גמל עובר ורוכבו.** קוצץ מהענפים עד שישאר מקום ברשות הרבים שיוכל גמל ואדם הרוכב עליו לעבור ולא יעמדו כנגדם ענפים.

רבי אליעזר מתיר בכדי שתהא עגלה מהלכת וטעונה אבנים. רבי אליעזר מתיר אם התקרה חזקה כל כך שעגלה הטעונה אבנים מהלכת על גבה ואינה נופלת, שאז אין חוששין שתפול.

רבי יהודה אומר: גמל טעון פשתן או חבילי זמורות. השיעור אינו שיהא גמל ורוכבו יכולים לעבור, אלא שיהא גמל הטעון פשתן או חבילי זמורות יכול לעבור. ובגמרא מפרש האם בא להוסיף על השיעור של תנא קמא או למעט.

ותנא קמא שחולק ואוסר אף באופן זה, היינו משום שחושש שאף אם עכשיו היא חזקה, שמא במשך הזמן תתליע התקרה ותפחת ותפול.

רבי שמעון אומר: כל האילן כנגד המשקולת. כל אילן יכול לקצוץ עד שלא ישאר כלום מהענפים נגד רשות הרבים, מפני הטומאה. בגמרא מפרש.

ומוכח מכאן, שנחלקו האם הולכים בניזקין אחר המצב של עכשיו, או שחוששים למה שעלול לקרות. אם כן גם במשנתנו תלוי במחלוקת הזאת.

גמרא:

ודנה הגמרא: **מאן תנא דבנזקין בתר אומדנא דהשתא אזלינן,** מי הוא התנא הסובר שלענין נזיקין הולכין אחר מה שמשערין עכשיו, ולא אחרי מה שעתיד להיות, וכמו כאן, שקוצץ מהענפים כדי שיהא גמל עובר ורוכבו, ואינו קוצץ יותר, אף על פי שעתידין לגדול עוד.

רבי יוחנן אומר: אפילו תימא רבנן, משנתנו יכולה ללכת גם כרבנן. **התב, זימנין דמיפחית ולא אדעתיה,** שם חוששין שמא תפחת התקרה במשך הזמן ולא ישימו לב ופתאום היא תקרוס. **אבל הכא, קמא קמא קייץ ליה.** כאן, כל ענף שגדל וצומח רואים אותו וקוצצים אותו.

שנינו במשנה: **רבי יהודה אומר גמל טעון פשתן או חבילי זמורות.**

איבעיא להו בני הישיבה הסתפקו: שיעורא דרבי יהודה נפיש, האם השיעור של רבי יהודה הוא יותר מהשיעור של רבנן, או

אמר ריש לקיש: במחלוקת שנויה, זה תלוי במחלוקת תנאים, **ורבי אליעזר היא.** התנא